

MEDGENERACIJSKO SREČANJE

VTISI UDELEŽENCEV IN SODELAVCEV

PGD Šinkov Turn, junij 2014

Prisrčna hvala donatorju glavne nagrade:

In hvala za priložnost panoramske vožnje:

Zahvala gre tudi sponzorjem prireditve:

*Tekst so zbrale in uredile
Saša Kovačević, Karmen Fabjan in Marija Kunstelj.*

*Slike sta prispevala
Klemen Zibelnik in Rok Štupar.*

*Publikacijo je oblikoval
Štefan Kunstelj.*

Misel iz spletne strani www.pgdsinkovturn.si, ki jo je slikovito izrazil gasilec s Primorske, Anton Delost, Svet veteranov GZS, predstavnik Obalno-kraške regije

*Ma, ne boste verjeli: tudi Gorenjci niso več tisto, kar so bili!
Tako lepo smo se imeli, da ni več kaj dodati. Zelo uredna in natančna organizacija, pa simpatični sprejemi na vseh točkah, pa hitra in urejena postrežba, pa informacije, do potankosti. In iskreni odgovori domačinov, pa še bogata darila.
Gasilsko kapo dol, SPOŠTOVANI GOSTITELJI, prvega medgeneracijskega srečanja.*

Kratka razmišljanja o srečanju ali temi: medgeneracijsko povezovanje

Predsednik GZS Jošt Jakša

Jošt, predsednik

Tudi, ko bom veteran, bom še vedno gasilstvu predan. Upam, da bom vitalen, kot tu prisotni. S svojim znanjem bi rad bogatil gasilsko organizacijo in nadaljeval z udeleževanjem tudi v zrelih letih.

Gasilstvo ni samo operativa, to je samo vrh gore. Gasilstvo je vse, tudi npr. pevski zbori, srečanja ali tekmovanja. Seveda ste članice in veterani nepogrešljiv del gasilstva.

Poveljnik GZS Franci Petek

Skozi celotno zgodovino gasilstva na slovenskem je družabnost - druženje imelo velik pomen, saj so bili gasilci in društva središče dogajanja v kraju. Žal nam v zadnjem času zakonodaja ni naklonjena za razna družabna srečanja in gasilske veselice. Vesel sem, da se je Svet članic in Svet veteranov pri GZS odločil za medgeneracijsko srečanje različnih skupin, ki enako mislijo. PGD Šinkov Turn se je srečanja lotilo zelo profesionalno, pripravilo je veliko zanimivih dogodkov, ki so bili zabavni in poučni, predvsem pa so se tako veterani kot članice imeli lepo. Žal nismo imeli sreče pri izbiri datuma, saj je bilo na ta dan širom po Sloveniji veliko raznih prireditev, zato je bila udeležba nekoliko skromnejša kot bi lahko bila.

Želel bi se zahvaliti Svetu članic in Svetu veteranov za idejo in pomoč pri izvedbi, prav posebna zahvala pa gre domačemu društvu in predsednici Mariji Kunstelj za odlično organizacijo.

Franci, poveljnik

Župan Občine Vodice Franc Aco Šuštar

Župan, Aco

Izredno sem zadovoljen, da Občina Vodice gosti današnjo prireditev. Vedno znova dokazujemo, kako dobro tudi medgeneracijsko sodelujemo v naši občini. V sodelovanje so vpeta tako rekoč vsa lokalna društva, vrtec, šola, občina, gasilci in posamezniki in to me izredno veseli.

V naši občini imamo sposobne kadre, ki znajo in želijo aktivno delovati v interesu društva, občine ali pa širše regije in države. Posebno priznanje za organizacijo in izvedbo te prve prireditve gre predsednici PGD Šinkov Turn gospe Mariji Kunstelj in njeni ekipi. Čestitam vam vsem skupaj za pogum. Postavili ste odlično, jasen in zahteven temelj za naslednje podobne dogodke, ki ga bo težko preseči. Vsem gasilkam in gasilcem, veterankam in veteranom, želim še mnogo podobnih prijetnih dogodkov, kjer se skozi druženja ustvarjajo nova prijateljstva in tkejo močne medgeneracijske vezi.

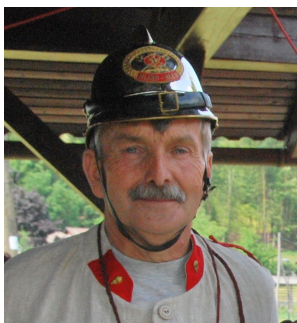
Predsednica Sveta članic GZS Vladimira Bučevc

Že prejšnje vodstvo GZS je imelo poslušnost za delo s članicami, na podlagi katerega z majhnimi koraki spreminjamo miselnost o članicah v gasilski organizaciji. Konkretno imamo gasilke v našem društvu in zvezi veliko podporo, saj se lahko neomejeno izobražujemo in napredujemo. Za vsakega in vsako se najde dovolj dela v gasilstvu, vsako pa šteje, je pomembno in nas druži. Gasilke smo med drugim dobre organizatorke. Mladina je naša bodočnost, seveda pa ne smemo pozabiti na veterane, ki so nam tlakovali pot in ustvarili temelje za uspešno delo.

Vladimira

Predsednik Sveta veteranov GZS Jože Smole

Med veterane prihajajo gasilci, ki so še v dobri fizični kondiciji in so pripravljeni svoja gasilska znanja in izkušnje še naprej prenašati v aktivno delo po gasilskih organizacijah. To zdaj zaradi zdajšnje zakonodaje ni možno. Zato smo predlagali dvig starostne meje operativnih gasilcev in izanečitev te dobe za oba spola na 63, ali na 65 let starosti. Želimo si, da se status veterana uredi tako, da bomo veterani tudi po prehodu v veteranske vrste lahko opravljali gasilsko poslanstvo na področjih izobraževanja, mentorstva, dela primerna našim sposobnostim na operativnem področju.

Jože, šef veteranov

Temu primerno bo potrebno urediti tudi zavarovanja veteranov za primere morebitnih poškodb. Veterani smo gradili našo gasilsko organizacijo v težkih časih, nič nam ni bilo podarjenega. Zgradili smo močno in ugledno organizacijo, ki temelji na zaupanju in medgeneracijskem prenosu vrednot naše organizacije. Tesna povezanost vsega članstva vseh generacij je vrednota, ki zagotavlja uspešen nadaljnji razvoj Slovenskega gasilstva. Izkoristimo izkušnje ter znanja starejših generacij in jih povežimo z mladostjo, novimi znanji in zagnanostjo mlajših generacij v korist naše organizacije. Za vrednote naše organizacije in primeren status veteranov se je vredno boriti.

Medgeneracijsko srečanje, ideja je padla...

Mlada in malo manj mlad... je medgeneracijsko.

Pravilno sestavljeni delčki - celota.

Kratka predstavitev:

lovcev, smučarskega društva, gradu in cerkve v Šinkovem Turnu

Piše: *Edvard Dušan Bohinc, predsednik LD Vodice*

Lovska družina Vodice

Med prvo in drugo svetovno vojno je bilo ustanovljeno Lovsko društvo Vodice. To so bili zanesenjaki, ki so imeli v zakupu določeno število gozdnih in kmetijskih površin. Svetovna kriza leta 1936 je bila usodna tudi za Lovsko društvo Vodice. Zavladal je zakupniški sistem po načelu, kdo da več.

Po končani drugi svetovni vojni so bili formirani pododbori Vodice, Mengeš, Komenda in Šmarna gora in ustanovljena je bila takratna Velika lovská družina Šmarna gora. To je bilo leta 1946.

Ta zadeva je trajala do leta 1954, ko so se razšli in 30.9.1954 je Lovska družina Vodice dobila pravno odločbo o delovanju samostojne Lovske družine Vodice. Ob ustanovitvi je štela 22 članov, njen prvi predsednik pa je bil Cene Kranjc. Lovski družini Vodice je bilo prvotno dodeljeno v upravljanje 2700 hektarjev gozdnih in poljskih površin. Prostorska stiska jih je gnala v odkup Pušnikarjeve domačije in začele so se priprave za izgradnjo lovskega doma na Selu pri Vodicach. Leta 1961 je bil lovski dom odprt za lovce in še danes služi svojemu namenu, z manjšimi popravki. Za dom lepo skrbimo, da bo ostal zanamcem, ki bodo nasledili generacijo, ki trenutno gospodari z loviščem.

*Edvard,
predsednik LD*

Med pomembnejše dogodke v Lovski družini Vodice sodi razvitje prapora, ki je bilo leta 1986. Na praporu ima lovská družina kot razpoznavni znak na eni strani emblem Lovske družine Vodice, na drugi pa je srnjak ob lovskega doma. Člani lovske družine nismo samo aktivni v lovišču ampak se tudi strokovno izobražujemo. Velikost lovne površine je trenutno ocenjena na 3000 hektarjev, ker smo pridobili določen del ravninskega lovišča Gojitvenega lovišča Kozorog Kamnik, ki je v državni lasti.

V lovišču, ki je v pretežnem delu ravninsko, se nahaja srnjad, v Rašici trop gamsov, repenjski del nima več muflonov. V zadnjih nekaj letih so se pojavili divji prašiči. Od male divjadi je v porastu divji zajec. Fazan in jerebica pa sta v večji meri izginila, ampak ne zaradi lovcev, monokulture so k temu največ pripomogle.

V lovski družini Vodice je trenutno 33 članov, povprečna starost je 53 let. V svojih vrstah imamo štiri lovke, kar je tudi zavidanja vredno.

Zanimivo, kaj vse so ujeli...

Lahko povem tudi to, da lovsko družino vodim že polnih 30 let. Uspešno ali neuspešno, to bodo presodili drugi.

Lovski zdravo!

Smučarsko društvo STRAHOVICA

Piše: *Dare Borčnik*

Božidar Borčnik

Smučarsko društvo STRAHOVICA je bilo ustanovljeno leta 1949, društvo so ustanovili mladi fantje iz Sela, Šinkovega Turna in okoliških vasi. Takrat je bila osnovna panoga smučarski skoki, s pomočjo ing. Stanka Bloudka so skonstruirali dve skakalnici (takrat 35 in 20 m), društvo pa poimenovali po dolini, v kateri je še danes naše matično domovanje.

Osnovna panoga je cvetela predvsem v šestdesetih letih. Danes so skoki panoga, ki zahteva veliko denarja, profesionalne strokovne kadre in seveda mlade skakalce. Že v šestdesetih letih pa so se v društvu pojavile še nove, danes bolj aktivne športne panoge. Danes tečejo tekmovalne in rekreacijske aktivnosti v spodaj naštetih:

ALPSKA SEKCIJA - organizacija tečajev alpskega smučanja za otroke in odrasle, organizacija tekmovanj v VSL - Memorial Janeza Seršena, vzgoja kadrov za pedagoško delo na področju alpskega smučanja.

TEKAŠKA SEKCIJA - sodelovanje ekipe in posameznikov na zimskih in letnih tekih, organizacija tekmovanj v teku na smučeh in suhih tekih, najbolj pomemben je Gozdni tek na Rašico, prvi petek junija.

SANKANJE - tekmovanje v sankanju - po gozdni cesti iz Rašice.

SKOKI - organizacija meddruštvene tekme - Memorial Pavleta Merčuna.

KOLESTARSTVO - organizacija Kronometra na Rašico, sodelovanje ekipe in posameznikov na večini cestnih in gorskih dirkah za amaterje, kronometri in maratoni.

BALINANJE - ekipa trenutno nastopa v II. ligi LOBZ in vseh ostalih tekmovanjih v organizaciji Ljubljanske območne zveze, sodeluje na turnirjih. Je najbolj trofejna sekcija, naš član Aleš Borčnik je stalni državni reprezentant in večkratni svetovni prvak v hitrostnem in štafetnem izbijanju, na svetovnih prvenstvih je kolajne osvajala tudi njegova mama. Nekoliko nazaj so opazni uspehi tudi drugih balinarjev, v kategorijah dečkov in mladincev.

Smučarska koč.

IGRE Z ŽOGO IN SPLOŠNA REKREACIJA - vadba v telovadnici OŠ Vodice in dvorani KS v Utiku, na objektih društva, sodelovanje v trim ligah in organizacija tekem in turnirjev v nogometu, odbojki, namiznem tenisu.

PLANINSKA SEKCIJA - ustanovljena v letu 97, nekaj let z izredno aktivnostjo, sedaj nekoliko v upadu, organizira pa 5 do 6 izletov letno, največji Izlet v neznano pa privabi do 100 udeležencev.

Najnovejša **POTAPLJAŠKA SEKCIJA** – izobraževanja, praktično potapljanje in predavanja.

V sodelovanju z občin Vodice pripravimo **tudi POČITNIŠKE TABORE**, pozimi in poleti, sprejememo okrog 50 otrok od 6-10 leta starosti.

Danes je v društvo včlanjenih okrog 240 članov. Delovanje vodi 17 članski UO, objekti in zemljišče so naša last, dom je odprt za naše člane vsak dan. Poskušamo maksimalno dobro skrbeti za objekt in redno izvajati pripravljene plan dela, dobro sodelujemo z občino Vodice in drugim društvi v občini.

Selo pri Vodica, 01.06.2014

Grad in cerkev Šinkov Turn pri Vodichah

Po gradivu prof. dr. Marijana Smolika povzela Nada Kokalj, Šinkov Turn

Kraj je bil včasih zapisan kot Šenkov Turn, ker je leta 1240 grad sezidal baron Almarih Šenk pl. Osterwitz s Koroškega.

Grad, po Valvasorju

Domačini so ruševine odstranili in jih uporabili za zidanje svojih hiš. Šola je nato dobila prostore v praznem župnišču, ki je zdaj že porušeno.

Grajska stavba je bila enonadstropna, s pravokotnim tlorisom, štirje delno stanovanjski delno gospodarski trakti so oklepali pravokotno notranje dvorišče. Na severni strani je bil vhod v grajsko stavbo. Nad portalom iz začetka 18. stoletja je bila letnica 1240, ob stiku s severnim traktom je bila nekdanja grajska kapela.

Valvasor je stavbo opisal kot visok stolp z utrjenim obzidjem, ki je ok. leta 1360 postal last Gallenbergov, nato Gusičev, po letu 1547 pa Ainkhürnov. Vdova Janeza Jurija, ki je bil lastnik leta 1620, je posestvo prodala Raspom. Ti so ga prodali Francu Schwabu, ki je podrl srednjeveški stolp in pozidal dvorec. Naslednji lastnik je bil Andrej Hren, brat škofa Tomaža Hrena; grad je kupil leta 1642, za njim ga je leta 1645 podedoval sin Tomaž. Kasneje je bilo še več lastnikov. V času pred drugo svetovno vojno in še med njo je bila v gradu ljudska šola, leta 1943

pa so ga požgali partizani.

Fotografija gradu v času pred drugo vojno.

Cerkev

Najstarejša omemba cerkve je leta 1526 v Zapisniku cerkvenih dragocenosti, ki so jih morali oddati za obrambo pred Turki. Škofijska vizitacija leta 1631 omenja tri oltarje: velikega Matere božje in še dva stranska. Takrat je imela obokan gotski prezbiterij s tremi okni, ladja je imela lesen strop in lesen kor. V stolpu sta bila dva zvonova, pod zvonikom je bila in je še vhodna lopa. Sedanja cerkev je iz 18. stoletja, na njej sta vklesani letnici 1735 (nad južnim stranskim portalom) in 1756 (na kamnu ob severnem stranskem portalu). Tam je tudi obdelana kamnita plošča, ki bi mogla služiti za oltar, če je bila kdaj maša za romarje zunaj. Cerkev je bila posvečena leta 1762, kakor je vklesano na plošči v cerkvi. Cerkev je leta 1917 imela dva bronasta zvonca, ki so ju takrat odvzeli, leta 1922 pa so ju nadomestili z dvema železnima, vlitima 1921 na Jesenicah. Ostal pa je mali bronasti zvon z reliefom sv. Antona, škofom, ki

blagoslavlja svet, Kristusom na križu in sv. Miklavžem ter napisom, da je bil vlit leta 1875 v Dunajskem Novem mestu.

Ladja je osmerokotna, prezbiterij pravokoten, za njim pravokotna zakristija. V prezbiteriju je lesen oltar iz 1. polovice 19. stoletja, v tronu je sedeča lesena Marija z Jezusom. Ob tronu sta kipa Marijinih staršev sv. Joahima in sv. Ane, ob straneh pa sta kipa sv. Petra in sv. Pavla. V atiki je slika kronanja Marije pred Bogom Očetom, Jezusom in Svetim Duhom. Tabernakelj je v vrtljivi izvedbi, ob njem sta klečeča angela.

V ladji sta na severu in jugu plitvi vdolbini za stranska oltarja. V severni so kipi sv. Antona Padovanskega, sv. Frančiška Serafinskega in sv. evangelista Luka, v atiki je Marija in v južni so kipi sv. Volbenka, sv. Florijana in sv. Andreja, v atiki je Bog Oče.

Na stenah v ladji so podobe križevega pota slikarja Matija Koželja iz leta 1915.

Pod zvonikom je glavni vhod v cerkev, do uvedbe električnega zvonjenja so tam visele vrvi za vse tri zvonove.

Notranjost - lepo obnovljena!

Vtisi sodelavcev in prostovoljcev

Vtisi Lovske družine

Edvard Dušan Bohinc

Dogajanje pri lovski koči.

Info točka

Jana Potočnik, PGD Podblica

Jana iz Podblince.

Kot prostovoljka sem se na info točki počutila odlično. Ekipa je bila usklajena in nasmejana, tudi udeleženci so prihajali v časovnih razmakih, tako da je bilo delo lažje. Na udeležbo žal nismo imeli vpliva, bilo bi še bolje, če bi jih bilo več. Pohvale si zaslužijo vsi udeleženci, ki so sprejeli naš izziv in se odpravili na pohod tudi v mešanih ekipah. Menim, da so prav naključno narejene skupine med seboj povezale udeležence in bi to morala biti praksa za naprej. Pa seveda hvala za njihovo potrpljenje, saj je marsikdo moral večkrat ponoviti svoje ime in priimek.

Takole smo se prijaviili...

Tadeja Poljanšek, PGD Rova

Udeleženci so me prijetno presenetili, vsi so bili prijazni, navdušeni nad dogajanjem in zelo sproščeni.

Navodila je potrebno upoštevati.

gasilskega doma. Čisto iz tehničnega stališča pa naj bo štart malo bolj stran od vse množice, da bi bilo bolj pregledno.

Nek starejši gospod se je na info točki prijavil za pohod, z Jano mu poveva številko ekipe in odide. Čez 2 minuti pride nazaj in vpraša: "Oprostite, v kateri ekipi sem jaz?". Pa sva mu povedali številko in tudi razložili, da če bo pozabil, ga bomo poklicali. Že odhaja, pa se naenkrat obrne in pojasni: "Jaz sem čist' zmeden...same mlade punce...jaz sem čist' zmeden." To je povedal tako prisrčno, da smo se vse nasmejale.

Najpomembnejši cilj, ki ga je doseglo srečanje se mi zdi to, da so se starejši gasilci in gasilke počutili vključene v neko aktivno dogajanje, ki ni bilo strogo tekmovalno in niso bili le opazovalci kot po navadi (zato je bilo, po mojem mnenju, malo strahu in zadržkov pri nekaterih udeležencih).

Mislím, da bi se lahko v prihodnje dogajalo še več, mogoče manjših delavnic v okolici

Pantomima

Sonja Keršmanc, PGD Škofljica

Z veseljem sem sodelovala na prireditvi in bom tudi v bodoče, če bo potrebno :). S kolegom sva bila na prvi delovni točki, na pantomimi. Zanimiva zgodbica s srečanja je ta, da sva z Rokom razložila navodila, nato pa je starejši gospod izvlekel geslo in ga naglas prebral. To je bil edini primer. Presenetilo pa me je tudi, da so bili v večini primerov bolj pripravljeni sodelovati starejši udeleženci.

Srečanje je doseglo velik cilj: to so zadovoljni udeleženci. Na koncu so spraševali, če bo srečanje tudi drugo leto!

Priložnost za izboljšanje programa? Jaz je ne vidim, ker se mi zdi, da je vse potekalo usklajeno, kot bi moralo.

Tri besede

'Bonus vprašanja' pri Lovski družini

Katarina Golob, PGD Jezero

Vesela sem, da sem včeraj sodelovala na prvem Medgeneracijskem srečanju (MGS). Upam, da sem tudi jaz prispevala nekaj k izvedbi tega dogodka in da je bilo moje delo pri Lovski družini dobro opravljeno.

Mnenja sem, da je bila prireditev zelo uspešno izvedena, udeleženci pa zadovoljni. Res, da smo vsi skupaj pričakovali več udeleženk in udeležencev, vendar vsi, ki so prišli, mislim, da so

tudi zadovoljni odšli. Članice in člani, s katerimi

Izvolite, tu so vprašanja.

sem se srečala na "krožni poti", so bili sproščeni, zadovoljni,....Tudi sama sem od vas odhajala dobre volje, zadovoljna in navdušena nad ponudbo različnih dejavnosti, ki so bile ponujene udeleženkam in udeležencem. Vse čestitke organizaciji in vsem prostovoljcem s katerimi sodelujete.

Kar vzemite si čas, se nič ne mudi.

'Bonus vprašanja' pri Smučarskem društvu

Olga Vekovrh, PGD Repnje Dobruša

Skupaj s kolegico Dragico sva bili pri Smučarskem društvu, naloga sestavljanje.

Kakor so se lotile naloge posamezne skupine, tako sem dobila asociacijo na opravljeno celotno delo.

- ✓ Skupno delo h kateremu prispeva vsak posameznik, lahko pripelje do tega, da se iz delcev sestavi celota.
- ✓ Pri vsaki skupini pa je bil bolj ali manj opazen "vodja", ki je usmerjal, spodbujal...
- ✓ Vodja je zelo pomemben. Dober vodja prispeva k dobremu končnemu rezultatu. Pri tem celotnem projektu si bila to prav gotovo ti Marija "gonilna sila". Hvala ti za tvojo predanost!

No, sedaj ste pa pri smučarjih ...

- ✓ Vsaka skupina je drugače sprejela nalogo: eni resno, tekmovalno, s ciljem za čim boljši čas; drugi igrivo, kot zabavo, popestritev .

Menim, da je rezultat pomemben, še pomembneje pa je opravljanje dela in naše počutje ob tem. Zelo

zanimivo je bilo tudi opazovati skupine, sestavljene iz različno starih članov iz različnih društev. *Vse skupine so nekako čutile pripadnost, spoštovanje med seboj.*

To je po mojem mnenju zelo pomemben element v delovanju gasilcev na splošno.

Pri najini nalogi je bilo sproščeno, zabavno vzdušje. Počutila sem se zelo dobro. Menim, da je v današnjem času težko, a nujno potrebno povezovanje generacij, sodelovanje, medsebojno spoštovanje, odgovornost- skratka uveljavljanje vrednot. Vse to vam/ nam / je v tem programu ODLIČNO USPELO.

Slika je sestavljena.

Naloge na parkirišču pri cerkvi

Kaj naj vzamem?

na parkirišču pri cerkvi, kjer nam ni nič manjkalo. Dobili smo kavo in sladoled od sosedov pri cerkvi, od bivšega župana. Hvala vam! Še zgodbica še od ekipe. Eden od udeležencev je priganjal drugega, kot bi šlo za pravo tekmo in ne za sproščeno igro. Jezil se je na kolega, pa mislim, da nista bila iz istega društva, vse je vzel preveč zares. Srečanje ima za cilj spoznavanje udeležencev med seboj. Mislim, da tisti, ki so hoteli, so to zelo dobro izkoristili in kramljali celo pot tako kot mi prostovoljci. Upam, da se bo nadaljevalo še naprej, saj so korenine že pognale. Pri programu nisem zaznal spodrsrljajev, čeprav vedno velja, da se lahko kaj izboljša. Vse mi je bilo odlično.

Lara Poljanšek, PGD Rova

Med udeleženci sem se počutila res odlično. Večina jih je rada sodelovala pri aktivnostih (dejavnosti pri cerkvi), bili so res sami prijetni ljudje. :) Pogrešala sem nekaj več mlajših udeležencev, saj menim, da bi bilo lahko medgeneracijsko sodelovanje/povezovanje še bolj izrazito.

Gregor Pirc, PGD Senožeti

Zame je bilo nepozabno in prekrasno: s kolegi in udeleženci, ki sem jih imel priložnost spoznati, vsi so bili super. Moram pa pohvaliti tudi domačine. Bil sem na delovni točki

Mal bol dol, še mal dol...

Klepetalnica

Karmen Fabjan, PGD Škofljica

Veste, to je bilo pa tako...

Ob zaključku klepetalnice, v soboto zvečer, sem rekla naglas: med udeleženci se počutim kot riba v vodi. Gasilci smo res ljudje širokega duha, velikega srca, radostne narave in se radi družimo. Ni bilo težko najti sogovornika. Udeleženci so bili zelo odprti, pripravljeni na šalo, dobra volja je bila že v zraku. Ko sem odhajala, sem bila bogatejša za milijon evrov, pardon, za milijon točk pozitivne energije, toliko so mi dali... Privilegij mi je bilo spoznati vse te ljudi. Vedela sem, da sem tam zaradi njih in ne oni zaradi mene.

Cilj je PREsežen, ker je bil to zelo neobičajen gasilski dogodek. Bilo je toliko dogajanja, predvsem pa je vse teklo brezhibno. Prostovoljci so bili fantastični. Še

posebej pohvala otrokom, ki so prodajali srečke. Kakšni nabriteži! Do solz smo se jim nasmejali. Udeleženci so imeli dovolj ponudbe za aktivno sodelovanje, tisti najstarejši, bolj pasivni, pa so bili pocrkljani do nezavesti... Vse so dobili na mizo, še pecivo in likerčke, pa senčka je bila, stranišče blizu (zelo pomembno, resno) in muzika. Zelo so bili zadovoljni tudi tisti, ki so pet ur ostali na glavnem prizorišču.

Preventiva in eksperimenti

Oskar Neuvirt, PGD Malečnik

Analiziral sem dogajanje tega lepega sobotnega popoldneva v Šinkovem Turnu in moram čestitat za izvirnost in vse ostalo, ker je bilo res nekaj posebnega. Takšna dogajanja potrebujemo. Klišejskih je itak preveč.

Nekaj fotografij s komentarji sem dal na socialno omrežje facebook, kjer imam preko 700 prijateljev, ki bodo to videli in brali ter delili naprej. Ta dan sem ugotovil še nekaj. Starejši gasilci in gasilke so sicer zelo trmasti in prav potruditi se je potrebno, da jim neko stvar dokažeš in da začnejo razmišljat drugače in postati dojemljivi za novitete.

Tle se pa nekaj žge ..

Kaj drugega pa jim še ostane, kot druženje in preventiva. Če tega ni, samo jamrajo in tarnajo.

Primerjam vaše srečanje z gasilsko proslavo, kjer veterani v modrih suknjičih korakajo v paradi, potem sedijo na soncu ali v šotoru in na koncu dobijo eno mastno klobaso ter se nato vrnejo domov!? Ni primerjave.

Čestitam za vaš trud in hvala da ste me povabili. Dober glas seže v deveto vas in že imam ponudbo od gasilskih veteranov iz Ormoža, da jih obiščem in pripravim predavanje, morda kakšno zabavno igro, kviz...

Veste, tako je treba delat.

Stara ročna brizgalna

Nejc Bizjan, PGD Zaplana

S tako so pa včasih šprical...

Na poti proti Šinkovem Turnu se mi je vse zdelo odveč. Mislil sem si, da bi bilo lepše malo plavat v morju in uživati, kot pa se ubadat z »starimi in tečnimi gasilci«. Toda kmalu po prihodu na kraj dogodka sem opazil, da mi ne bo žal, da sem se odločil za MGS. Ko sem videl mojo delovno točko, se mi je nasmeh razlezel do ušes, saj na tako stari brizgali (iz leta 1901) še nikoli nisem opravljal aktivnosti. Kmalu se mi je pri brizgalni pridružil še drugi sodnik Marko (dobrovoljček) iz PGD Polje. Malo sva se pogovorila in predstavila, nato pa začela pripravljati progo. Od začetka ni bilo velikega zanimanja za staro ročno brizgalno, ko pa se je opogumila prva ekipa, se jih je kmalu prijavilo več. Tako sva imela z Markom polne roke dela. Med vajami sva imela tudi nekaj prostega časa, tako da sva kakšno besedo spregovorila z gosti, ki so se udeležili srečanja. Vtisov je bilo veliko, bilo je veliko dobre volje, pa tudi nekaj slabe. Ampak nič hudega, smo se lepo pogovorili, pa smo tudi tisto nejevoljo spremenili v dobro voljo. Spoznal sem veliko

Na poti proti Šinkovem Turnu se mi je vse zdelo odveč. Mislil sem si, da bi bilo lepše malo plavat v morju in uživati, kot pa se ubadat z »starimi in tečnimi gasilci«. Toda kmalu po prihodu na kraj dogodka sem opazil, da mi ne bo žal, da sem se odločil za MGS. Ko sem videl mojo delovno točko, se mi je nasmeh razlezel do ušes, saj na tako stari brizgali (iz leta 1901) še nikoli nisem opravljal aktivnosti. Kmalu se mi je pri brizgalni pridružil še drugi sodnik Marko (dobrovoljček) iz PGD Polje. Malo sva se pogovorila in predstavila, nato pa začela pripravljati progo. Od začetka ni bilo velikega zanimanja za staro ročno brizgalno, ko pa se je opogumila prva ekipa, se jih je kmalu prijavilo več. Tako sva imela z Markom polne roke dela. Med vajami sva imela tudi nekaj prostega časa, tako da sva kakšno besedo spregovorila z gosti, ki so se udeležili srečanja. Vtisov je bilo veliko, bilo je veliko dobre volje, pa tudi nekaj slabe. Ampak nič hudega, smo se lepo pogovorili, pa smo tudi tisto nejevoljo spremenili v dobro voljo. Spoznal sem veliko

... pa še danes dobro nese, če dobro potisneš!

dobrosrčnih, prijaznih in veselih ljudi. Po končanih vajah je sledila razglasitev najboljših ekip, nato pa zabava z Mladimi Gamsi, kjer smo se ob zvokih njihove glasbe še malo zavrteli in poveselili. Žal se je na koncu pripetila še manjša nesreča, saj si je Nika izpahnila koleno zaradi »prehitrega« plesa. Želim ji čimprejšnje okrevanje. Upam, da se bo tako srečanje še kdaj ponovilo. Udeležil se ga bom kot prostovoljec ali pa kot udeleženec, saj sem dan preživel v zelo dobri družbi. Z gasilskim pozdravom Na Pomoč!

Most med generacijami - misli iz klepetalnice in združena mnenja udeležencev

Karmen Fabjan, PGD Škofljica

Mi smo pa ekipa...

kombinacija se je izkazala za izvrstno, saj so se stkala nova prijateljstva in okrepila trdna zavezništva. Izmenjala so se mnenja, prevetrili in razbili stereotipi. Udeleženci so si med potjo tako zaupali izkušnje iz svojih društev in mimogrede rešili tudi kakšno težavo.

Na poti sta se jim je najbolj vtisnili v spomin točki pri cerkvi in lovskega doma. Izvedeli so marsikaj o bogati zgodovini kraja, o delovanju društev in sožitju ljudi, ki tu živijo.

Na osrednjem prizorišču, pred gasilskim domom PGD Šinkov Turn, je bilo lepo poskrbljeno tudi za udeležence, ki na pot niso odšli. Glavno besedo je imel Oskar Neuvirt. V svojem kotičku je imel praktičen prikaz malih in velikih nesreč, ki se nam lahko pripetijo kar doma. Gospodinje smo tako dobile nov recept – Oskar nam je demonstriral, kako se skuha prižganka oziroma zažganka. Ni kaj, dišalo je, ampak okusno pa ni bilo. Oskar je poskrbel tudi za obilo dobre volje, saj je imel v vseh žepih in tudi za ušesom pripravljenih en kup šal in anekdot, ki so njegov kotiček spremenile v enega od najbolj veselih delov prizorišča.

Pobudniki...

ekipe lahko sestavile celo vajo. Veliko spretnosti in smeja je bilo, preden je bila tarča zbita.

Meseci načrtovanj in priprav so se zlili v en dan. V soboto, 21. junija, je bil dan D za prvo Medgeneracijsko srečanje, ki so ga pripravili Svet članic in Svet veteranov pri GZS v sodelovanju z gostitelji, PGD Šinkov Turn.

Dobri dve stotinji udeležencev iz vse Slovenije je pričakalo sončno vreme, čudovita okolica in nekaj deset prostovoljcev, ki smo za njih pripravili razgiban program za popoln dan.

Tisti bolj radovedni so se odpravili na 3,6 km dolg pohod. Ekipe so bile sestavljene iz šestih članov, izbor je bil naključen. V eni ekipi je bila tako zastopana vsa Slovenija od juga proti severu, od vzhoda proti zahodu. Prekmurci so ugibali gesla pri pantomimi skupaj s Primorci, Belokranjci so tuhtali pravilne odgovore na kviz vprašanja z Gorenjci. Ta

Kar urno stopimo, saj smo še mladi..

Pobudnika srečanja, predsednica Sveta članic Vladka Bučevac in predsednik Sveta veteranov Jožef Smole ter gostiteljica, predsednica PGD Šinkov Turn Marija Kunstelj, so si bili enotni: zamisel o medgeneracijskem srečanju je bila imenitna. Vladka in Jože sta se še posebej potrudila in nadgradila svojo vlogo s čudovito izvirno starinsko obleko, Vladka pa se je po prizorišču prevažala na izjemno ohranjenem 'oldtimer' kolesu.

Dogajanje je bilo tako pestro in intenzivno, da smo mu težka sledili. Na glavnem prizorišču je blestela stara brizgalna. Malce domišljijjsko obogatena gasilska taktika je bila potrebna, da so

Malce sem se pomešala med goste in najprej prisedla k mizi 18-ih udeležencev iz GZ Lenart. Nekaj mi jih je popihalo na pohod, nekaj jih je raje ostalo v senci košatih dreves. Tovarišica Olga Župec mi je zaupala, da sicer svojih dobrih osem križev odlično prenaša, a se bo raje prepustila crkljanju in razvajanju prostovoljcev pred gasilnim domom. Pohvalila je prijazno postrežbo in perfektno organizacijo. Povedala je, da se še spomni dne, ko se je pridružila gasilskim vrstam. To je bil 1.oktober 1948. Zanj je bil to čisto samoumeven korak, saj prihaja iz družine z gasilsko tradicijo, tako oče kot brat sta bila poveljnika PGD.

Izbrala si bom fanta..., ki najlepše brizga...

Levo, levo, pa ne tolk...

Poudarila je, da je še posebej ponosna na dekleta, mlade gasilke, svoje naslednice. Imajo veliko volje, so ambiciozne ter se neprestano izobražujejo. V gasilskih društvih GZ Lenart tako najdemo bolničarke kot nosilke IDA. Mladi v društvu jo spoštujejo in cenijo njen prispevek, saj je bila vrsto let tajnica in blagajničarka.

Takoj pri sosednji mizi sem našla sogovornike v treh postavnih belokranjskih veteranih. Tovariši Bojan Režek, Zvone Vidmar in Peter Vrlinič so prišli iz Semiča in Črnomlja. Obžalovali so dejstvo, da je prišlo manj ljudi na medgeneracijsko srečanje, a v isti sapi povedali, da

je to soboto toliko gasilskih in negasilskih dogodkov, da se je bilo težko odločiti.

V Beli Krajini so gasilci še vedno gonilo razvoja v kraju. Zelo dobro imajo urejeno delo z mladino po osnovnih šolah. Ledino je oral ravnatelj OŠ Vinica, ki je otrokom pripravljaj urice gasilstva in jih tako malodane zasvojil z ljubeznijo do gasilstva. V Semiču še danes v OŠ teče projekt Mladi gasilec. Tradicija gasilstva je v teh krajih izjemno močna in zakoreninjena. Imajo ogromno ekip, od pionirje do veteranov. Le ti se še vedno radi družijo med sabo, imajo 6 tekem na leto,

Jakno gor..

zveze so zelo povezane in dihajo kot eno.

Tudi obdobje veterana je zelo lepo obdobje v življenju. Če si zavzet in strasten, te nič ne ustavi. Želijo si dviga starostne meje za veterane na 63 oziroma 65 let. Upajo, da bodo tako še lahko sodili na tekmovanjih in bili mentorji pripravnikom.

Iz Savinjsko – Šaleške regije sem prisluhnila trem prekaljenim gasilskim mačkom:

tovarišicama Savini Naraks in Andreji

Pa pogasimo ta travniški požar!

Kumer ter tovarišu Francu Naraksu. Slednji ima že 60 let gasilskega staža. Bil je sodnik in predavatelj. Njegova soproga Savina je predsednica Sveta veteranov Savinjsko Šaleške doline. Vsakič, ko organizira srečanje veteranov, jim polži na srce: „Veterani se zavedamo, da nismo več bodočnost, smo pa bogata preteklost!“

Če ne bi bilo veteranov, ne bi bilo gasilcev. Vsak kamenček v mozaiku šteje, doda nekaj zraven. Vodstveni kader, ki ne

V slogi je moč, v škornju pa voda!

spoštuje članic ali veteranov, ne more delovati.

Bogato je društvo, ki ima vse; od pionirjev do veteranov. Gasilskega penziona pa tovarišica Savina ne pozna. Novo znanje in stare izkušnje sta kvaliteta gasilskih društev.

Tovarišica Andreja Kumer, ki ima 30 let staža in 20 let dela v operativi bi še posebej rada spodbudila vse članice, da so aktivne, naj ne tarnajo in se smilijo same sebi, ampak pobudo vzamejo v svoje roke. Tako pozitiven in ohrabrujoč je bil tudi ves ta popoldan. Organizatorji so ga nadgradili še z vožnjo s panoramskim avtobusom, kjer so udeleženci v vožnji po okolici lahko izvedeli vse o prelepah krajih Občine Vodice.

Ob osmih so nam zapeli še Mladi gamsi, mali nabriteži so prodajali srečke, prav vsi pa smo uživali v slastni hrani, dobri kapljici in čudovitem darilcu, ki smo ga prejeli v dar.

Najbolj pa se je prav gotovo smejalo pohodnikom zmagovalne ekipe, ki so počakali na zaključek, saj so v domače gasilsko društvo odpeljali vsak svoj komplet novih gum za gasilsko moštveno vozilo.

Pohvale organizatorjem so kar deževale, vsi se nadejamo ponovitve srečanja ob letu osorej.

Prva pomoč in strežba

Darja Pavlič, PGD Šinkov Turn

Darja.

Eni so se igrali in tekmovali, drugi so raje spodbujali in navijali, nekateri pa so v senčki sedeli, se s pijačo hladili in ob dobri hrani fajn imeli. :)

Z veseljem sem vse te vedre obraze s hrano in pijačo postregla, skupaj smo tudi poklepetali in se nasmejali.

Eni so igrali...

1. Medgeneracijsko srečanje zaključeno, pogled moderatorke

Saša Kovačević, PGD Šinkvo Turn

Saša.

V soboto, 21.6., smo se skupaj poveseleli stari in mladi. Prvi gostje z oddaljenega Črnomlja so nas "nenališpane" ujeli dve urici pred samim uradnim začetkom, kar se je izkazalo za zelo simpatično, saj smo lahko poklepetali še bolj sproščeno. Kaj kmalu so pričeli prihajati še drugi gostje, oblikovali smo mešane skupine za pohod z delovnimi točkami, za delo z ročno brizgalno in za 'družabne' igre. Različne preizkušnje, malo plesa, vožnja s panoramskim busom in hitro smo bili pri 20 uri, ko smo razglasili najboljše ekipe. Ko berem misli in razmišljanja prostovoljcev in udeležencev, ki so se že nabrala, ugotavljam, da smo pripravili res lepo srečanje, ki smo ga skupaj s prostovoljci simpatično izpeljali. Že prej, sploh pa dan D sem imela občutek, da vsak ve, kaj

mora delati, za kaj skrbeti. Marijinih sto tisoč telefonov in sestankov, pa je! ☺ Na mikrofону nisem imela veliko dela, trudila sem se ustvariti občutek celote, povezanosti in enotnosti vsega pestrega dogajanja. Spodbujala sem posameznike, da so se opogumili iti na krožno pot ali prijeto za ročno brizgalno. Ugotovila sem, da se ljudje vse prevečkrat zabubimo v svojo družbo, v redu nam je in si ne želimo sprememb. No, take sem še posebej iskala in jih tudi nekaj zbezala iz varne lupinice. Da sem naredila prav, mi je v dokaz izjava enega od udeležencev: »Na začetku sem se upiral, potem je bilo pa prav fino. Smo bili fajn ekipa.« Pot ni bila prezahtevna in s pomočjo delovnih nalog oblikovana tako, da je povezovala. Pa ne bom rekla stare in mlade, ampak na splošno vse ljudi. Udeleženci so imeli čas poklepetati, na nalogah so bili »prisiljeni« sodelovati in pokazati svoje adute,

Ta ni imel voznega reda!

kar je bila lepa iztočnica za nadaljnjo pot. Marsikdo je na cilju rekel: »Je to to? Kaj pa zdaj? Je še kaj?« Občudujem tiste, ki so nam zaupali v pozitivno plat mešanih ekip in si želim, da bi bilo na naslednjem medgeneracijskem srečanju več takih, ki bi si upali podati v to. Res se je splačalo. Ne le zaradi nagrad, ampak predvsem zaradi občutka, ki so ga na koncu imeli vsi udeleženci - da je bilo zanimivo, poučno in prijetno ter da so spoznali nove kolege.

Ob mikrofону sem se počutila prijetno in sproščeno. Kamorkoli sem se lahko usedla za mizo in poklepetala. Z vsemi kot s starimi znanci gasilci. Želela bi si le še več ljudi. Takih za smeh, takih za razvajanje, takih za dogodivščine in takih malo zabubljenih. Kajti le skupaj in tako pisani, smo lahko v sreču bogatejši.

Tra - ra, tra - ra,

Udeleženci so se počasi odpravili domov, nekateri so z nami ostali še pozno v noč na veselici. Turnci pa smo se dobili že v nedeljo z dobrimi vtisi, zanimivimi pripetljaji in smešnimi dogodivščinami, ki bodo z nami ostali še dolgo, mnoge bodo prerasle v anekdote. V glavnem: imeli smo se lušno!

Tovariš, koliko pa je stara ta uniforma?

Mi mam se fajn, če prav vam je, al ne!

Zahvala organizatorja 1. Medgeneracijskega srečanja 2014

Marija Kunstelj, PGD Šinkov Turn

Hvala vsem sodelavcem..

Pogled z razdalje je še celovitejši. Tisoče misli, priprav, dopisov, telefonov, usklajevanj, vprašanj, dvomov, kreativnih misli.... in odlična ekipa 40 prostovoljcev iz Ljubljanske kotline in od drugod; to je bil proces priprav na medgeneracijsko srečanje. Bomo dovolj zabavni, prepričljivi, domiselni in življenjski? Na odgovor smo čakali več kot pol leta.

In kaj se je zgodilo? Tisto soboto smo občutili zovljstvo zaradi sonca in veselja na obrazih udeležencev, iskrenih misli in čudovitih vezi, ki so se stkale med nami. Besede ne opišejo tega, kar je ostalo v nas: iskrene zahvale ob zaključku dneva.... in že preizkušena spoznanja: dovolj je le en nasmeh za lepši dan, dovolj je odkrita in prijazna beseda mladega gasilca, simpatičnao-zgovorna pogostitev, pomoč na poti do avtobusa, sproščeno sojenje, preventivne 'pogruntavščine' Oskarja, iznajdljive predstavitve sodelavcev o lovcih, smučarskem društvu, cerkvi in gradu ter kmetiji.

Gasilke in gasilci, spoštovani udeleženci Srečanja! Hvala, ker ste nam zaupali, ker ste delili svoje zgodbe in izkušnje, ker ste z navdušenjem sprejeli celoten program. Hvala, ker smo smeli uživati z vami!

Dragi prostovoljci! Hvala za pisano mavrico čudovitih trenutkov, ki ste jih delili z nami na sončno soboto, 21. 6. 2014, v Šinkovem Turnu!

Sponzorji so prispevali bogate nagrade!